

е конкретно и по-живо; „пѣница-бразда бѣ кратка негова следа“ — следата на парахода е материализирана; „тукъ сж петъ“ — вмѣсто плѣсница; „назрѣва вече тучна нива, класецъ натегналъ се навежда“; „ще пари като вжгленъ и пр.

Характернитѣ състояния на напрежение, кипежъ и тѣхната противоположностъ — вцепененостъ сж отразени и въ съответни изрази: „а духалото се пука, духа, пѣха и приглася; огнище разжарено; младо съ димъ и пламъ въ сърдцето; ей корабъ съ опнати платна, катъ зиналъ бащинъ гробъ; цѣлъ свѣтъ си е надулъ гърдитѣ; втораченъ гжстѣещъ полумракъ наднича; ще пукне, бий и пр.

Сжщото и съ максимализма му, който се проявява въ редъ изрази, като: висини бездѣнни, процесия безкрайна, простора необятенъ, ту чакъ въ небе извие гласъ, извикалъ бихъ отъ дѣнъ гърди, по всички хоризонти, всемощна безпощадна, загадѣчно бездѣнна, безкрайно дълга и безмѣрно кратка; пулса ти навѣки бие; безбрѣжна нощъ, всеотдайно, изнеможно и пр.

Една отъ най-важнитѣ характерни особености на Яворовия стилъ е неговата яркостъ и колоритностъ. Багритѣ у него не само блещатъ, а и горятъ: погледъ буйнопламенъ а очитѣ — две звезди, брилянтъ-сълза, алѣятъ морски ширини, огънь — елмази, кърваво море, коса-потокъ отъ злато, кървопламенно кълбо, разискренъ звездопадъ, пѣноцвѣтни клони, кървоцвѣтнитѣ корали и пр.

Слухови образи: трѣсъкъ оглася